

[Waldorff]

»Hvad agter ministeren at foretage med hensyn til olieselskabernes prisfastsættelser på baggrund af monopoltilsynets redegørelse for selskabernes priser og avancer?«

Begrundelse

Ifølge Aktuelt, som omtaler sagen den 30. april, illustrerer redegørelsen, at de eksisterende kalkulationsordninger giver olieselskaberne betydelige overskud som følge af de stigende råoliepriser.

Besvarelse (7/5 81):

Industriministeren (Erling Jensen):

Den i spørgsmålet omhandlede redegørelse fra monopoltilsynet, der er afgivet den 5. maj 1981, indeholder en oversigt over hovedlinjerne i den strukturomlægning i den internationale oliehandel, som er sket i tiden fra den første oliekrise i oktober 1973 samt for de heraf affødte virkninger i strukturen for det danske oliemarked. Endvidere redegøres for tilsynets kontrol med den danske oliebranche, herunder for de »prisberegningsregler for olieprodukter« af 23. januar 1975, som har dannet rammerne for fastsættelsen af de danske forbrugerpriser på hovedprodukterne af olie.

Redegørelsen er udarbejdet efter anmodning fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Forbrugerrådet.

Redegørelsen bygger på allerede foreliggende oplysninger i tilsynet og kan således ikke sammenlignes med de brancheundersøgelser, som monopoltilsynet regelmæssigt gennemfører.

Det fremgår af redegørelsen, at når man ser bort fra afgifterne, ligger de danske priser på samtlige olieprodukter som hovedregel på niveau med de øvrige EF-landes – på nogle produkter endda i den nedre ende af prisintervallet.

Det fremgår endvidere, at tilsynet fører nøje kontrol med de danske olieselskabers priser og indtjening. Jeg har ikke nogen mulighed for at instruere monopoltilsynet om, hvorledes det skal tilrettelægge sin virksomhed for at opfylde de opgaver, som det i monopol- og prislovgivningen er pålagt tilsynet at varetage, og redegørelsen giver mig ikke anledning til at foreslå ændringer i det bestå-

ende lovgrundlag for kontrollen med olieselskabernes prisfastsættelse.

Jeg finder, at redegørelsen er et værdifuldt bidrag til belysning af forholdene i oliebranchen og tilsynets kontrol med de danske olieselskabers priser og avancer, og jeg kan anbefale enhver, der vil sætte sig ind i emnet, at gå i gang med selve redegørelsen.

Spm nr. 954

Til *ministeren for skatter og afgifter* (30/4 81) af:

Pilgaard Andersen (FP):

»Finder ministeren, at det er rimeligt, at der er 5 ugers ekspeditionstid for frigivelse af et investeringsbeløb, når ellers de lovmæssige formalia er i orden?«

Begrundelse

Som eksempel kan nævnes et konkret tilfælde, hvor en erhvervsdrivende fik en varevogn totalskadet og ønskede at få investeringsbeløbet udbetalt til en ny. Både banken og revisoren fik udfyldt de fornødne skemaer om frigivelse af investeringsbeløbet i løbet af en enkelt dag, men inden for det offentlige bureaukratiske system var ekspeditionstiden 5 uger blot for at opnå en enkelt underskrift fra amtsskatteinspektoratet.

En sådan forsinkelse medfører, at et firma må indstille driften for den manglende vogn. Når man påberåber sig, at investeringerne i erhvervslivet er for få og for små, og også med rette peger på de store arbejdsløshedstal, som vi alle ønsker skal formindskes, så virker det helt urimeligt, at det offentlige udøver et bureaukratisk embedsmisbrug, der virker i allerhøjeste grad bremsende.

Besvarelse (7/5 81):

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Det er naturligvis ønskeligt, at sager om frigivelse af investeringsfondsmidler altid ekspederes hurtigt, men arbejdspresset i inspektoraterne set i relation til antallet af medarbejdere, der kan afses til dette arbejde, samt særlige forhold såsom sygdom, afviklingen af ferier m. m. kan betyde, at ekspeditionstiden øges.